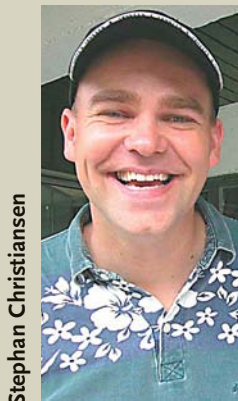

- reportasjeleder Trygve W. Jordheim
- folk@vl.no
- tips til avdelingen: 22 310 381
- flere nyheter på vl.no/folk

folk

Stephan Christiansen

Gir seg i Jesus Revolu

Alf Gjøsund

alf.gjosund@vl.no

22 310 409

Stephan Christiansen går av som internasjonal leder for ungdomsbevegelsen Jesus Revolution. Det vil bli markert under Jesus Church sitt arrangement JesusFestival 2010, som starter i Ekeberghallen fredag.

Christiansen har ledet Jesus Revolution siden organisasjonen ble grunnlagt av ham og kona Anne i 1997. Han opplyser til avisen DagenMagazinet at siden starten er 5.000 unge sendt ut i misjonærtjeneste i 750 byer i 30 land.

Christiansen overlater lederansvaret til Paul Hockley (25), men

Kyrie i alle farger

Ingrid Marie Hildre syr partitur til «Kyrie»
og lager bunad av plastemballasje.

INGRID MARIE LINDSTAD HILDRE

55 år, gift, tre døtre, to barnebarn. Bor i Volda. Er utdannet førskolelærer/tekstilkunstner.

Brita Skogly Kraglund, Volda

britask@vl.no

22 310 434

– Jeg har sansen for gjenbruk. Det er spennende å bruke ting til noe annet enn det de først var tenkt som, sier tekstilkunstneren bosatt i Volda.

Det nye verkstedet hennes, som hun deler med en kollega, ligger i nabobygda Ørsta. Dit drar Hildre så ofte hun har anledning. Og der legger hun bit for bit til prosjektene.

– Når jeg er ute og reiser, kjøper jeg stoff som suvenirer. Noe blir til klær og noe blir til tekstilbilder eller veggtepper, forteller hun og ruller ut et av de store arbeidene: Stoffpartituret til «Kyrie» av Magnar Åm.

Glødende farger. – *Hvordan fikk du ideen til det prosjektet?*

– Mens jeg gikk på kunstfagskolen i Ålesund sa en av lærerne at vi måtte prøve å få fargene til å gløde når vi malte. På den tiden holdt vi på å øve inn «Kyrie» i SKRUK (Sunnmøre Kristelige Ungdomskor). Jeg tenkte at på samme måte som fargene påvirker hverandre, gjør også tonene og klangene i musikken det. Slik fikk jeg ideen til å overføre korpartituret til farger og tekstiler.

Partitur. Prosjektet Hildre gikk i gang med har vært svært arbeidskrevende.

– Jeg har laget partitur for sopran, alt, tenor og bass. Og hver tone har tre, fire fargenyanser, i forhold til hvor på skalaen de er plassert. Utvalg og systematisering av stoffer og fargenyanser hentet jeg fra stofflageret mitt, men det gikk også med noen klær og noen innkjøpte stoffbiter for å få alle fargevariantene. Utallige timer og mange tråd-

Fargepallettet til partituret.

sneller seinere var kunstverket klart for utstilling, selv om det ikke var helt ferdig.

– Hva sa komponisten da han fikk se resultatet?

– Han likte det godt, smiler kunstneren, som er i gang med sitt andre «Kyrie». Denne gangen er det Iver Kleives korsats hun lager.

– Og den skal kunne synges.

Bunad i plast. Kunstneren karakteriserer bunadsprosjektet hun gikk i gang med på kunstfagskolen i Ålesund som spennende.

– Først gikk jeg rundt i butikene og jaktet på plastemballasje i riktige farger til trønderdrakten. Deretter ble det syng og liming. Jeg måtte prøve ut ulike teknikker. Sølvene lagde jeg av leverposteilokk og ringene fra brus- og ølbokser.

Det ferdige resultatet ble vist på avgangsutstillingen på skolen i 2008, og sensor var godt fornøyd med resultatet.

Hjemmesydd. I oppveksten gikk Ingrid Marie Hildre bare i hjemmesyddde klær – og ble ertet.

– Det var jo ikke merkeklær,

noe som var viktig for å høre til «gjengen».

Men på grunn av en kreativ mor, og ei nabodame som var sydame på teatret i Trondheim, fikk Ingrid Marie Hildre tidlig prøve seg ved symaskinen, og med strikkepinner og heklenål.

– Mens andre foretrakk festing, satt jeg ofte hjemme med symaskin og garnnøster. Da kunne jeg høre musikk samtidig. Pappa var yrkesmusiker, og jeg har sunget i kor siden tidlig barndom. Det var kjekt da, og er kjekt nå, sier første-alten.

Korsang. Det ble ikke mindre sang da den barnekjære ungjenta startet på førskoleutdannelse i Ørsta i 1977. Etter hvert flyttet undervisningen til Volda.

– Jeg sang i lærerskolekoret, og gikk i klasse med Marit Carlssen som sang i SKRUK. Hun snakket om dirigenten Prots som var så streng, mimrer Hildre.

Tre år senere giftet hun seg med «den strenge» og bosatte seg i Volda. Da hadde hun allerede vært medlem i SKRUK i et år. Etter en pause mens ungene var små, er hun nå med for fullt igjen.

Stoffbiter og noter i skjønn forening.

I lange perioder har Hildre vært hjemmевærende. Med en ektefelle på stadig reisefot, har hun holdt «fortet» i et hjem med mange gjester.

Pensjonat. – I forbindelse med korsamlinger, har huset vårt vært rene pensjonatet. Kjekt, men til tider slitsomt, konstaterer hun.

– Jeg liker å lage mat, og synes det er helt topp når jeg kan samle venner til temafester med kulturinnslag og passende mat. Jeg har vel samlet på alt for mye av kopper og kar til spesielt bruk. Men nå som jeg har atelier, er i hvert fall stuegulvet fritt for mine arbeider, ler hun.

Hjemme har hun også et kott med gamle kjoler som var i bruk den gang Det Norske Kammerkor eksisterte.

– Noen er fra mamma, og noen fikk vi da koret annonserte etter slike klær. Jeg reiste rundt på Sunnmøre og hentet kjoler og hatter. Det var kjempegøy å kle seg ut og opptre, og litt trist da Kammerkoret ble nedlagt, men alt til sin tid. Det er nok av nye utfordringer. Å bli mormor er for eksempel en ny og helt fantastisk opplevelse.

3 KJAPPE

– **Ditt beste ferieminne?**

– Mange ulike og fantastiske: familieturer til sørlandet, jentetur til Kreta, eller rett og slett samling med barn og barnebarn.

– **Yndlingsrett:**

– Ei god fiskesuppe.

– **Yndlings CD?**

– Det spørs helt på stemning, men for tida er det Scent of reunion, love duets across civilizations med Mahsa Vahdat fra Iran og Mighty Sam McClain fra USA. Vi var forresten på konsert med dem i Trondheim på vår 30-års bryllupsdag nå i august.

At hun skulle bli i Volda var ingen selvfølge:

– Det hadde jeg aldri tenkt da jeg kom dit. For når det regnet tre uker i strekk syntes jeg Sunnmøre var en guffen plass. Men så kom sola, sier trønderen, og mer enn antyder at det da er høyst levelig mellom fjell og fjord.

– Men sunnmøring blir jeg aldri!

fortsetter som styreleder i organisasjonen. Hockley er britisk, oppvokst i Frankrike og norsk gift.

I forbindelse med lederskiftet vil organisasjonen lansere noen grunnleggende endringer i måten arbeidet drives på. Den viktigste er at alle ressurser, både undervisning, evangeliseringsverktøy og musikk, vil bli

tilgjengelig for alle.

– Vi har i flere år jobbet med dette kapittelskiftet. Underveis har vi hatt en drøm om å skape et redskap som menighetene kan bruke i arbeidet sitt. På mange måter gir vi nå bort konseptet som Jesus Revolution er bygget på til de lokale menighetene, sier Christiansen.

VÅRT LAND for 60 år siden

10. august 1950: Amerikansk initiativ i Korea. Også sør-koreansk framgang. Stillingen lysere enn for en uke siden. (United Press, Tokio, 1.sideoppslag) Ny rasjon av ost. I tida 10. august til og med 30. september 1950 kan det mot merke EX 75 på ekstrakortet, som gjeld frå 42. kortperiode kjøpast og seljast i alt 500 gram av desse ostesortar: Heil- og halvfeit gaudaost, nøkkelost, edamerost, normannaost, gamalost, sveitserost og ekte og blanda heilmysost. Forbrukarane kan ikkje rekne med at alle forretningar har lager av alle ostesortar. Det Kgl. Handelsdepartement. Rasjoneringskontoret. (Annonse, side 7)

11. august 1950: 18.000 tonn sement er anvist, men ennå ikke effektivert. Ny byggekvote i slutten av august. (Side 1)

Gjenbruksbunaden som Ingrid Marie Lindstad Hildre laget på kunstfagskolen i Ålesund. Den ble vist på avgangsutstillingen i 2008.

Foto: privat

Plastemballasje, leverposteilokk og ringer fra brus- og ølbokser er blitt til bunad med søljer.

Foto: privat

Ingrid Marie Lindstad Hildre med stoffpartituret til «Kyrie» av Magnar Åm. Hun har laget partitur for sopran, alt, tenor og bass. Og hver tone har tre eller fire fargenyanser, i forhold til hvor på skalaen de er plassert.

Alle foto: Brita Skogly Kraglund